

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 370/2024
10.10.2024. године
Београд

Врховни суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у предмету извршног повериоца „AGROTIM PLUS” доо Сремска Митровица, против извршног дужника АА, носиоца пољопривредног газдинства, ради извршења, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Старој Пазови и Привредног суда у Сремској Митровици, у седници одржаној 10.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Старој Пазови.

Образложење

Решењем Иив 440/2024 од 05.07.2024. године, Основни суд у Старој Пазови огласио се стварно ненадлежним за поступање у извршном поступку по предлогу за извршење на основу веродостојне исправе и спис предмета уступио Привредном суду у Сремској Митровици, као стварно и месно надлежном суду. Према образложењу решења ради се о пословном односу између два субјекта јер је извршни поверилац означио извршног дужника као носиоца пољопривредног газдинства, па је према одредби члана 27. став 1. Закона о уређењу судова за суђење стварно надлежан Привредни суд у Сремској Митровици.

Привредни суд у Сремској Митровици није прихватио стварну надлежност, већ је списе предмета уз допис Иив 640/2024 од 12.09.2024. године доставио Врховном суду ради одлучивања о сукобу стварне надлежности.

Решавајући негативни сукоб стварне надлежности на основу овлашћења из члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/2023) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Старој Пазови.

Надлежност привредних судова прописана је одредбом члана 27. Закона о уређењу судова. Према одредби из става 1. тачка 1. овог члана привредни суд суди у споровима између домаћег и страног привредног друштва, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у спору који настане између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредног субјекта, као и када је у наведеним споровима једно од страна физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Појам „пољопривредног газдинства“ према Закону о пољопривреди и руралном развоју („Службени гласник РС“, бр. 41/09, 114/21), дефинисан је као производна јединица на којој привредно друштво, земљорадничка задруга, установа или друго правно лице, предузетник или пољопривредник обавља пољопривредну производњу (члан 2. став 1. тачка 4.).

Имајући у виду дефиницију пољопривредног газдинства према цитираном Закону о пољопривреди и руралном развоју, закључује се да пољопривредно газдинство представља добро на коме се обавља пољопривредна производња од стране неког од субјеката таксативно наведених у цитираном члану. Према одредби члана 83. став 1. Закона о привредним друштвима, предузетник је пословно способно физичко лице које обавља делатност у циљу остваривања прихода и које је као такво регистровано у складу са законом о регистрацији, а према одредби из става 3. истог члана, индивидуални пољопривредник није предузетник у смислу тог закона, осим ако посебним законом није другачије уређено.

Имајући у виду да је у конкретном случају АА, носилац пољопривредног газдинства, то значи да се конкретан спор води између физичког лица и привредног субјекта, те нема места успостављању надлежности привредног суда по било ком основу из члана 27. Закона о уређењу судова.

Следи да је за суђење у овом спору стварно надлежан основни суд, на основу одредбе члана 22. став 2. истог закона. Конкретно, надлежан је Основни суд у Старој Пазови.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**